

Reisverslag: een impressie vanuit Zweden

Auteur:	Anonimus
Vertaald/bijgewerkt:	
Nieuwsbrief:	1988
Pagina:	31
Jaargang:	4
Nummer:	4
Toestemming:	
Illustraties:	
Bijzonderheden:	
Kernwoorden:	buitenland Zweden wondbehandeling wondverzorging
Literatuur:	

Op 23, 24 en 25 oktober jl. werd ik in de gelegenheid gesteld om op uitnodiging van de firma Mölnlycke een bezoek te brengen aan het moederbedrijf in Göteborg. Tijdens dit bezoek werd het mogelijk kennis te maken met een stukje gezondheidszorg in Zweden, middels een bezoek aan een ziekenhuis.

Zo konden we op maandag een bezoek brengen aan het Ostra Sjukhuset in Göteborg, een universiteitskliniek die gebouwtechnisch is onderverdeeld in een centrale-, kinder-, infectie- en verloskliniek: totaal goed voor ongeveer 850 bedden.

We hebben ons voor wat dit bezoek betreft beperkt tot de centrale kliniek, waar we begonnen met een bezoek aan het O.K.-complex. Dit complex bestond uit 12 operatiekamers ten behoeve van diverse specialismen, een eigen sterilisatieafdeling, voorbereidingsruimte annex recovery. Deze laatste combinatie gaf een ietwat vreemd beeld, omdat tussen de pas geopereerde patiënten weer nieuwe patiënten werden voorbereid voor de O.K., inclusief het pré-operatief scheren (elektrisch).

Verder gaf dit hele complex een ietwat rommelige indruk omdat ook met name de algemene basisregels met handen en voeten werden overtreden, zoals bij sluisdeuren die continu tegen elkaar open stonden et cetera.

Wat wel opvallend was dat er qua bescherming bij de risicopatiënten kosten noch moeite werden gespaard om zo veilig mogelijk te kunnen werken.

Te denken valt aan speciale afvaldozen voor diverse toepassingen, speciale jassen en gezichtsbeschermers, speciale handschoenen et cetera.

Hierna werd een uitgebreid bezoek gebracht aan een verpleegafdeling. Het betrof een afdeling van 2 x 24 bedden, interne en algemene chirurgie, tevens ook stoma-afdeling.

Wat in eerste instantie opvalt binnen deze afdeling is de rust; tevens ademt het geheel ook een zeer huiselijke sfeer uit. Dit geldt zeker voor het divisiecentrum, waar patiënten en personeel elkaar ontmoeten in een zeer smaakvol ingerichte huiskamer.

Hier werden samen onder andere de maaltijden genuttigd en gezellig met elkaar gepraat.

Verder was deze afdeling uitgerust met een prima ogende stomakamer, waar alle noodzakelijke attributen/materiaal ruimschoots aanwezig waren.

Binnen deze afdeling wordt gewerkt met teamverpleging. Voor wat betreft deze unit,

betekende dit 4 teams met elk 1 verpleegkundige en 2 ziekenverzorsters. De aandacht van de

eerstgenoemde ligt op de administratie en leiding, de anderen nemen de totale verzorging voor hun rekening.

Er wordt in dit ziekenhuis niet gewerkt met speciale verpleegkundigen ten behoeve van TPN – stomazorg – oncologie et cetera.

Met betrekking tot de algemene wondverzorging zijn de regels als volgt: de postoperatieve wonden worden bedekt met duoderm, dit blijft in principe zitten totdat de hechtingen worden verwijderd.

Men zegt in het algemeen weinig postoperatieve infecties te hebben en bij voorkomen hiervan worden deze wonden behandeld met in sodum-chloride gedrenkte gazen.

Wat heel bijzonder voor deze verpleegafdelingen is, dat er gewerkt wordt met niet-gesteriliseerde afdelingsinstrumenten, zoals bijvoorbeeld diverse soorten pincetten en scharen. Door de zeer goede kwaliteit van het water is het bacteriologisch verantwoord om dit instrumentarium, alvorens het bij een patiënt te gebruiken, enkele minuten onder heet water te houden om het hierna zonder risico te gebruiken in wonden en voor andere toepassingen. Deze methode wordt effectief toegepast zonder dat er zich complicaties voordoen. Misschien heeft dit alles te maken met het ‘klimaat’ waarin de gezondheidszorg in Zweden wordt uitgevoerd.

Voor mijzelf in ieder geval een verfrissend beeld.

Tot slot een woord van dank aan Pien, Leen, Marianne en Helga die deze trip tot een zeer bijzondere hebben gemaakt.